

การวิจัยอันหนึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

ในปีการศึกษา 2510 สุนีย์ สุขตระกูล²³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยทำการศึกษานั่งสี่แบบเรียนของ เอ.เอส.ฮอร์นบี (A.S. Hornby) 2 เล่ม คือ Oxford Progressive English for Adult Learners เล่ม 1 และ 2 และหนังสืออ่านประกอบ 2 เล่ม คือ Gandhiji : The Story of His Life และ Rebecca พอจะสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบหนังสือแบบเรียน 2 เล่ม พบว่าการเรียงลำดับโครงสร้างไวยากรณ์ในหนังสือทั้งสองเล่มนั้น มีไวยากรณ์สำคัญจากง่ายไปหายาก แต่มีคละกัน เช่น บางครั้งบทหลัง ๆ จะง่ายกว่าบทต้น ๆ และบางครั้งโครงสร้างในเล่ม 2 ควรจะนำมาสอนก่อนโครงสร้างในเล่ม 1 ก็มี ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัย (สุนีย์ สุขตระกูล) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ผู้เขียนแบบเรียนอาจจะคิดว่า นักเรียนมีพื้นฐานโครงสร้างไวยากรณ์เหล่านั้นแล้วจากการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. การเปรียบเทียบหนังสือแบบเรียนกับหนังสืออ่านประกอบ พบว่าส่วนมากโครงสร้างไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสืออ่านประกอบมีความซับซ้อนมากกว่าในหนังสือแบบเรียน และมีจำนวนโครงสร้างมากกว่าที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน

001002

²³สุนีย์ สุขตระกูล, "การศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า 168-177.

3. ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยว่าหนังสือแบบเรียนไวยากรณ์ที่ใช้อยู่ในส่วนใหญ่ก็ สอดคล้องกับหลักสูตรดีแล้ว และได้อธิบายแนะว่าครูผู้สอนควรจะเพิ่มเติมตัวอย่างและแบบฝึกหัดให้มากขึ้น เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ชุมพล ปานเกตุ²⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัมฤทธิผล ในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษา 3 อย่างคือ ศัพท์ เสียง และโครงสร้างไวยากรณ์ ในด้านที่เกี่ยวกับทัศนคติ อายุ และอาชีพของบิดามารดา ผู้ วิจัยได้สร้างแบบทดสอบ เสียง ศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ขึ้น แล้วนำไปทดสอบนัก- เรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนรัฐบาล 12 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนชายและหญิงอย่าง ละครึ่ง โรงเรียนละ 25 คน ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้ (จะกล่าวถึงเฉพาะด้านที่ เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น)

1. ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิผลในการเรียนขององค์ประกอบของ ภาษาของนักเรียนนั้น ผู้วิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิผลในการเรียน เสียงกับโครงสร้างไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ แสดงว่านักเรียนชาย หญิงคนใดคนหนึ่งได้คะแนนเสียงสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ก็ดูเหมือนว่าจะได้คะแนนโครง- สร้างไวยากรณ์สูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยด้วย และจะมีนักเรียนอีกส่วนหนึ่งที่ไม่เป็นไปตามนี้
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิผลในการเรียนศัพท์กับโครงสร้างไวยากรณ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านักเรียนคนใดได้คะแนนศัพท์สูง หรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ก็จะได้คะแนนโครงสร้างไวยากรณ์สูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยด้วย และ จะมีนักเรียนส่วนน้อยที่ไม่เป็นไปตามนี้

²⁴ชุมพล ปานเกตุ, "สัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ มหาวิทยาลัย, 2513)

3. สัมฤทธิผลในการเรียนรู้ศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียน ครูผู้สอนจึงควรจะต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการเรียนให้นักเรียน เช่น ใช้วิธีการสอนที่สนองความต้องการของนักเรียน จะทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย อันจะเป็นผลให้คะแนนสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

ในปีเดียวกัน จันทรเพ็ญ อัคระกุล²⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" โดยศึกษาจากนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ปีการศึกษา 2513 จำนวน 270 คนจากโรงเรียนรัฐบาลในพระนครธนบุรี ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ แล้วใช้ทดสอบตัวอย่างประชากรแล้วคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายโดยทดสอบค่า z ค่าความรอยละของนักเรียนทั้งหมดที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยและขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษไม่แตกต่างกัน

3. โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาต่อการใช้ของนักเรียนมาก มีหลายโครงสร้าง ตัวอย่าง เช่น

ก. Patterns of verb form นักเรียนใช้ผิดมากที่สุด ประมาณ 70% ขึ้นไปเป็นปัญหาในเรื่องนี้ สาเหตุที่นักเรียนมีปัญหาเพราะในภาษาอังกฤษ คำกริยา

²⁵จันทรเพ็ญ อัคระกุล, "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

แต่ละคำมีระเบียบวิธีใช้เฉพาะตัว คำกริยาที่ตามหลังคำบุพบทจะตกลงท้ายด้วย ing
ทุกครั้ง ซึ่งลักษณะดังกล่าวไม่มีในภาษาไทย นักเรียนจึงสับสนมาก

ข. Tenses นักเรียนมีปัญหาในการใช้ Present Perfect Tense
มากกว่า tenses อื่น ๆ

ค. Passive Voice นักเรียนใช้ผิดถึงร้อยละ 70.74

4. ผู้วิจัยได้เสนอแนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษว่า ควรจะศึกษาและเปรียบเทียบ
ลักษณะโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับโครงสร้างไวยากรณ์ไทย เพื่อเป็นประโยชน์ในการ
สอนและการทดสอบ ในการสอน ครูควรจะฝึกนักเรียนให้ใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
โดยการพูดเป็นประโยค การฝึกต้องทำซ้ำ ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง ๆ
และควรเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาในการใช้ของนักเรียนให้มาก ๆ

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ²⁶ ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์
อังกฤษไว้ว่า เท่าที่ได้เห็นมาในประเทศไทย การสอนวิชาภาษาอังกฤษยังมีข้อบกพร่อง
อยู่ คือ ในเรื่องความรู้ภาษาอังกฤษ ปกติยังไม่มีใครเข้าใจว่าจะต้องรู้อะไรบ้าง
ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้แนะนำสำหรับการสอนในประเทศไทย ครูผู้ควบคุมการฝึก
สอน (ของนักเรียนฝึกหัดครู) จะต้องมีความรู้ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. รู้โดยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้พอสมควร คือ
พอที่จะควบคุมการสอนในชั้นที่ผู้ฝึกสอนในความควบคุมของตนฝึกหัดสอนอยู่

2. รู้ลักษณะของภาษาอังกฤษ อันแบ่งออกได้เป็น

ก. ระบบเสียง

ข. โครงสร้างทางไวยากรณ์

²⁶บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล., รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ภาษา (ศูนย์ภาษาอังกฤษ โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 21-22.

นอกจากนั้น ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ มีความเห็นว่าโดยมากในประเทศไทย อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษมีความสามารถในการใช้ภาษาพอสมควร แต่ในเรื่อง ลักษณะของภาษายังไม่ค่อยเข้าใจกันแจ่มแจ้งนัก โดยเฉพาะเรื่องโครงสร้างนั้นยังเข้าใจกันน้อยมาก ระบบเสียงนั้นเริ่มจะเข้าใจกันมากขึ้นทุกที เพราะผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ สนใจในเรื่องนี้ และพยายามเผยแพร่ความรู้ในเรื่องนี้ แต่ในเรื่องโครงสร้างยังไม่ค่อย จะมีเวลาเผยแพร่

ที. แกรนท์ บราวน์ (T. Grant Brown)²⁷ ได้พูดถึงการสอนไวยากรณ์อังกฤษไว้ ว่าในการฝึกนักเรียนควรจะได้ฝึกให้นักเรียนพูดเป็นประโยค เป็นโครงสร้างของภาษา เป็นการฝึกชนิดที่เรียกว่า Pattern Practice จะให้ผลดีกว่าและเร็วกว่าการฝึกชนิดอื่น บราวน์ได้สรุปประโยชน์ของการฝึกชนิดนี้ไว้ว่า

1. การฝึกแบบ Pattern Practice ช่วยขจัดการถ่ายทอดคิด ๆ ในการนำ ความรู้ภาษาแม่ของนักเรียนไปใช้ในภาษาอังกฤษอย่างไม่ถูกต้อง
2. การฝึกแบบ Pattern Practice ช่วยให้นักเรียนสามารถพูดประโยคภาษาอังกฤษออกมาได้โดยไม่ต้องเสียเวลาคิด เป็นไปโดยอัตโนมัติ
3. การฝึกแบบ Pattern Practice ช่วยในการจัดเรียงเรียงความรู้ที่ได้รับ ให้เป็นหมวดหมู่

เดวิด อี. เอสกี (David E. Eskey)²⁸ ก็ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับมหาวิทยาลัย และพบว่ามามีปัญหาสำคัญ 3 ด้าน คือ ปัญหาในเรื่องคำศัพท์ ปัญหาในเรื่องเนื้อเรื่อง (โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรม) และปัญหาในด้านโครงสร้าง เอสกี ชี้ให้

27

T. Grant Brown, "In Defense of Pattern Practice,"

English Teaching Forum, Vol. IX (July-August, 1971), pp. 22-26.

28

David E. Eskey, "Advanced Reading : The Structural

Problem," English Teaching Forum, Vol. IX (September-October, 1971), pp. 15-19.

เห็นว่าปัญหาที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากมากที่สุด แต่ได้รับความสนใจใ้่น้อยที่สุด คือปัญหา
 คำนวณโครงสร้าง ทั้งนี้ เป็นเพราะตัวครูผู้สอนเองก็ไม่แน่ใจในความรู้เรื่องโครงสร้าง
 ไวยากรณ์อังกฤษ เอสก็ โคเสนอแนะว่า "Teachers of advanced reading
 should therefore develop a conscious awareness of the syntax of
 written English." เพราะเหตุผลที่ว่า "No one can make sense of a list
 of English words without the right set of structural frames to
 put them in, since meaning is partly a function of such frames."²⁹

เอสก็ โคสรุปผลการศึกษาของเขาว่าโครงสร้างที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการ
 อ่านชั้นสูงนี้ แบ่งออกได้เป็น 4 ชนิด คือ (1) นามวลที่ซับซ้อน (2) กริยาวลีที่ซับซ้อน
 (3) free modifiers และ (4) โครงสร้างเบ็ดเตล็ดที่ไขว้กันไปในภาษาเขียน
 แต่ไม่ใช่ในภาษาพูด นอกจากนั้น เอสก็ โคกล่าวว่าความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของครูผู้สอน
 อ่านชั้นสูงก็คือจะต้องชี้ให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างที่เป็นปัญหา และจะต้องหากวิธีที่
 เหมาะสมในการสอนนักเรียนให้อ่านโครงสร้างนั้น ๆ ด้วยความเข้าใจ

ชาร์ลส์ ซี. ฟรีช (Charles C. Fries)³⁰ แบ่งประเภทของประโยคไว้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะโครงสร้าง (structure or form) มี 3 ชนิดคือ

ก. ประโยคความเดียว (Simple sentences) ได้แก่กลุ่มคำที่ประกอบด้วย
 ขึ้นเป็นประโยคอิสระมีใจความสมบูรณ์ในตัวเองเพียงประโยคเดียว

ข. ประโยคประสม (Compound sentences) ได้แก่ประโยคที่มีใจความ
 สมบูรณ์ในตัวเองตั้งแต่สองใจความขึ้นไปมาอยู่รวมกัน

²⁹Ibid., p. 16.

³⁰Charles C. Fries, The Structure of English (New York:
 Harcourt, Brace & World, Inc., 1952), pp. 29-53.

ค. ประโยคซับซ้อน (Complex sentences) ได้แก่ประโยคที่มีใจความสำคัญประโยคหนึ่งและมีอนุประโยคตั้งแต่หนึ่งอนุประโยคขึ้นไปมาขึ้นกับประโยคใหญ่ขึ้น เพื่อแสดงความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. แบ่งตามลักษณะของการตอบสนอง (features of responses) มี 3 ชนิด

คือ

ก. ประโยคที่มีการตอบสนองเป็นคำพูด ("oral" responses) ได้แก่ การทักทาย การเรียก และการถามคำถาม

ข. ประโยคที่มีการตอบสนองเป็นการกระทำ ("action" responses) ได้แก่ การขอร้องและคำสั่ง

ค. ประโยคที่มีการตอบสนองเป็นการแสดงสัญญาณแสดงความตั้งใจฟัง อาจแสดงออกทางคำพูดหรือกิริยาท่าทางก็ได้ ("conventional signals of attention" responses) ได้แก่ การบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ

3. แบ่งตามลักษณะความคิดหรือเนื้อหา (idea or content) ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยจะแบ่งชนิดประโยคออกตามนี้ ฟริช แบ่งไว้เป็น 4 ชนิดคือ

ก. ประโยคบอกเล่า (Declarative sentences) ได้แก่ประโยคที่ใช้เล่าเรื่องราว ข้อเท็จจริงต่าง ๆ อาจจะเป็นการบอกรับ (affirmative) หรือปฏิเสธ (negative) ก็ได้ ตัวอย่างเช่น

I like my coffee strong.

He decided not to go.

ข. ประโยคคำถาม (Interrogative sentences) ได้แก่ประโยคที่ใช้ถามคำถามต่าง ๆ อาจจะเป็นทั้งการบอกรับและปฏิเสธก็ได้ ประโยคคำถามมีอยู่ 3 แบบ

คือ

ประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยกริยาช่วย (Verbal questions) ตัวอย่าง

Didn't you see him ?

Is that your car ?

ประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำแสดงคำถาม (Pronominal questions)

ตัวอย่างเช่น

Why didn't you ask ?

What did he say ?

ประโยคคำถามที่มีรูปเหมือนประโยคบอกเล่า แต่จะขึ้นเสียงสูงท้าย

ประโยค ตัวอย่างเช่น

You live here ?

You are not going yet ?

ค. ประโยคคำสั่ง (Imperative sentences) ได้แก่ประโยคที่ใช้ขอร้อง หรือสั่งให้กระทำกรอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือห้ามมิให้กระทำกรอย่างใดอย่างหนึ่ง ตัวอย่าง เช่น

Shut the door !

Have a good time !

Don't shoot !

Hurry up, please !

ง. ประโยคอุทาน (Exclamatory sentences) ได้แก่ประโยคที่ใช้แสดง ความรู้สึกหรืออารมณ์รุนแรงออกมา ประโยคอุทานอาจมีลักษณะการเรียงคำเหมือนประโยคบอกเล่าธรรมดา หรือประโยคคำถามก็ได้ เช่น

The house is on fire !

Would you believe it ? The servant's broken another dish³¹

แต่ประโยคอุทานที่ประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดงนี้ไม่ค่อยมีบ่อยนัก ส่วนมากมักจะ

มีส่วนประกอบเพียงส่วนเดียว เช่น

Alas !

By Jove !

Nonsense !

คัมเบิลยู. เนลสัน ฟรานซิส (W. Nelson Francis)³² ได้แบ่งประโยคออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. แบ่งตามตำแหน่งที่ปรากฏในการสนทนา (according to position in conversation) มี 3 ชนิด คือ

ก. ประโยคเริ่มการสนทนา (Situation-sentences) ได้แก่ประโยคที่ใช้เริ่มสนทนา อาจจะตามด้วยการเรียก การทักทาย การอุทธรณ์ หรือคำตอบตามแบบแผนอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข. ประโยคต่อเนื่อง (Sequence-sentences) ได้แก่ประโยคที่พูดต่อสนทนาโดยไม่เปลี่ยนตัวผู้พูด มีใจความเกี่ยวข้องกับประโยค ก. ตัวอย่างเช่น

Situation-sentences

Sequence-sentences

I went to see the doctor

he told me to take a rest

I don't think John is coming

if he does he will be sorry

He is free in the morning

you can see him then

ค. ประโยคตอบสนอง (Response-sentences) ได้แก่ประโยคที่พูดต่อสนทนา แต่เปลี่ยนตัวผู้พูด

2. แบ่งตามเนื้อหาและคำตอบที่ได้ (according to context and the responses evoked) มี 6 ชนิด คือ

ก. ประโยคทักทาย (A greeting) เป็นชนิดที่กำหนดกันมาจนเป็นแบบแผนว่าเมื่อใครจะพูดว่าอย่างไร ใช้ในเวลาพบปะหรือลาจากกัน คำตอบของประโยคชนิดนี้มักจะเป็นการซ้ำคำทักทายนั่นเอง

ข. ประโยคเรียก (A call) เป็นประโยคสั้น ๆ ที่ใช้เรียกให้ตั้งใจฟังปกติจะใดคำตอบในรูปคำพูดสั้น ๆ แสดงความสนใจ

ค. ประโยคอุทาน (An exclamation) เป็นประโยคสั้น ๆ มีลักษณะการออกเสียงเฉพาะบุคคล เกิดในสถานการณ์ที่ไม่คาดหวังมาก่อน ไม่จำเป็นต้องมีคำตอบหรือคำตอบอาจจะเป็นประโยคอุทานเหมือนกันก็ได้

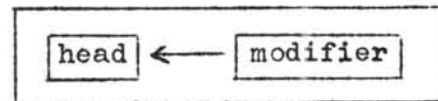
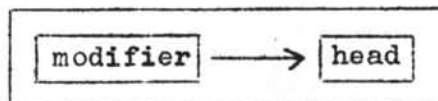
ง. ประโยคคำถาม (A question) มีการตอบสนองได้หลายแบบแล้วแต่สถานการณ์และผู้ตอบ

จ. ประโยคขอร้อง (A request) โดยปกติประโยคชนิดนี้จะมีการตอบสนองเป็นการกระทำ

ฉ. ประโยคบอกเล่า (A statement) เป็นการบอกให้ทราบถึงสถานการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ

นอกจากนั้น ฟรานซิส ยังแบ่งโครงสร้างไวยากรณ์ดังกล่าวนอกเป็น 4 ประเภทคือ³³

1. โครงสร้างที่ประกอบด้วยส่วนขยาย (Structures of Modification) ประกอบด้วยส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ คำหลัก (a head) และคำขยาย (a modifier) ซึ่งใช้เครื่องหมายดังนี้

เครื่องหมาย → จะชี้จากคำขยายไปหาคำหลักเสมอ ส่วนที่เป็นคำหลักอาจจะเป็น
 คำในหมวดคำใดก็ได้ หรืออาจจะเป็นคำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ก็ได้ หรืออาจจะเป็น
 โครงสร้างใดก็ได้ ส่วนที่เป็นคำขยายก็เช่นกัน ตัวอย่างเช่น (คำที่ขีดเส้นใต้คือคำหลัก
 ส่วนที่เหลือเป็นคำขยาย)

hungry people

hard to get

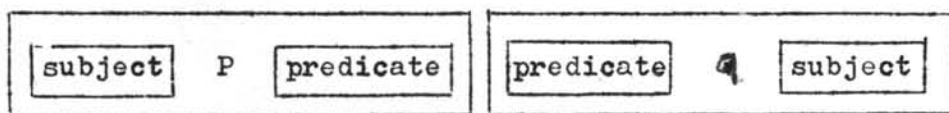
outside in the cold

a dog's life

2. โครงสร้างที่ประกอบด้วยภาคแสดง (Structures of Predication)

ประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง ภาคแสดงอาจจะประกอบด้วยคำกริยาอย่างเดียว
 หรือประกอบด้วยโครงสร้างอื่น ๆ ที่มีคำกริยาเป็นส่วนสำคัญ เช่น โครงสร้างที่ประกอบ
 ด้วยส่วนขยาย ที่มีคำกริยาเป็นคำหลัก หรือโครงสร้างอื่นใดที่มีคำกริยาเป็นคำหลัก (Verb-
 headed structures) ส่วนภาคประธานโดยทั่วไปเป็นคำนาม หรือโครงสร้างที่มีคำ
 หลัก และอาจจะเป็นคำในหมวดคำหมวดใดก็ได้ เป็นบุรพทวิ (p-g) ก็ได้ และคำแสดง
 หน้าที่ทางไวยากรณ์คำหนึ่งคือ there ก็ทำหน้าที่เป็นภาคประธานได้

โครงสร้างชนิดนี้จะใช้เครื่องหมาย P ซึ่งจะหันหน้าเข้าหาภาคแสดงเสมอ

ตัวอย่างเช่น (คำที่ขีดเส้นใต้คือภาคประธาน ที่เหลือคือภาคแสดง)

money talks

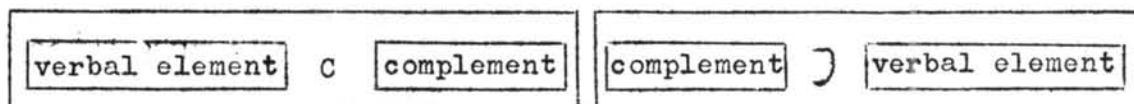
soldiers have been killed

snow kept falling

3. โครงสร้างที่ทำให้ประโยคสมบูรณ์ (Structures of Complementation)

ประกอบด้วยส่วนที่เป็นกริยาส่วนหนึ่ง (a verbal element) และส่วนประกอบกริยาอีกส่วนหนึ่ง (a complement) ส่วนที่เป็นกริยาอาจจะเป็นคำกริยาคำเดียว หรือเป็นโครงสร้างใด ๆ ที่มีคำกริยาเป็นคำหลักก็ได้ ส่วนที่เป็น a complement ถ้าปรากฏหลังคำกริยาประเภท linking verbs เช่น be, seem, appear, look เป็นต้น เรียกว่า subjective complement ซึ่ง complement แบบนี้จะเป็นคำในหมวดคำใดก็ได้ หรือบุรพทวิหรือโครงสร้างใดก็ได้ และถ้าส่วนที่เป็น complement ปรากฏหลังคำสรรพนามกริยา (Transitive verbs) ก็เรียกว่าเป็นกรรม (object) ซึ่งมี 3 ชนิดคือกรรมตรง กรรมรอง และ objective complement

โครงสร้างชนิดนี้จะใช้เครื่องหมาย C ซึ่งจะหันหลังให้ verbal element ตลอดเวลา

ตัวอย่างเช่น

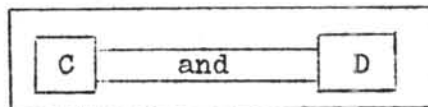
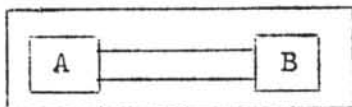
speak	C	truth
be	C	careful
love	C	your neighbor

ในที่นี้ speak, be และ love เป็นส่วน verbal element ส่วน truth, careful และ your neighbor เป็นส่วน complement.

4. โครงสร้างที่ประกอบด้วยตัวเชื่อม (Structures of Coordination)

มีส่วนประกอบตั้งแต่ 2 ส่วนขึ้นไป แต่ละส่วนเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่เหมือนกันนำมารวมอยู่ด้วยกันในโครงสร้างนี้ และทำหน้าที่เป็นหน่วยเดียว ส่วนประกอบแต่ละส่วนอาจเป็นคำเดียวหรือเป็นประโยคก็ได้ การรวมเข้าด้วยกันอาจจะทำได้โดยการเรียงคำและการออก

เสียงอย่างเดียวกันก็ได้ หรืออาจจะโดยการใช้ตัวเชื่อม (Coordinators) ก็ได้

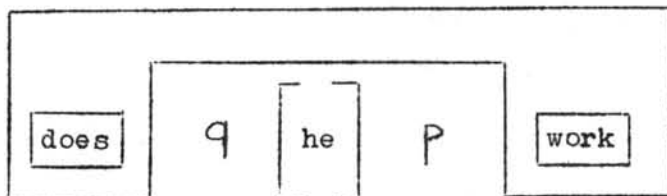
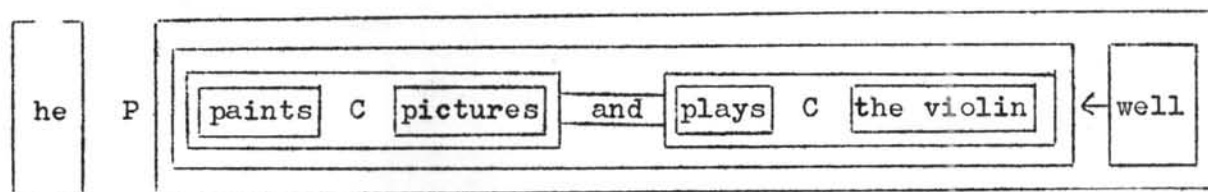
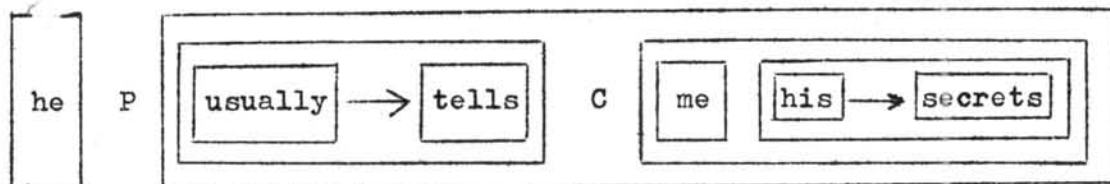

ตัวอย่าง

pens, pencils, and ink

pins and needles

neither war nor peace

บาร์บารา เอ็ม.เอช. สเตรง (Barbara M.H. Strang)³⁴ แบ่งประโยค
ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประโยคสมบูรณ์ (Full sentences) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

ก. ประโยค Positive affirmative ได้แก่ประโยคที่บอกข้อความใน
ทางเล่าเรื่อง การเรียงคำของประโยคชนิดนี้อยู่ในแบบที่ สเตรง เรียกว่า "actor-action
order" คือประกอบด้วยผู้กระทำและกริยา (หรือเรียกกันทั่วไปว่า ประธาน และกริยา
นั่นเอง) ประโยคชนิดนี้เวลาออกเสียงจะทอดเสียงต่ำท้ายประโยค (falling final
intonation).

ข. ประโยค Positive interrogative ได้แก่ประโยคที่ใช้ถามคำถาม
มีลักษณะการเรียงคำดังนี้

แบบที่หนึ่ง "actor-action order" คือมีรูปเหมือนประโยคชนิด ก.
แต่เวลาออกเสียงจะทอดเสียงขึ้นสูงท้ายประโยค

แบบที่สอง "action-actor order" เป็นการสับตำแหน่งเอาตัว
กริยา (ในรูปกริยาช่วย) มาไว้หน้าผู้กระทำกริยา ในการออกเสียงจะขึ้นเสียงสูงหรือลง
เสียงต่ำท้ายประโยคก็ได้

แบบที่สาม ใช้คำแสดงคำถาม (Question words) มาช่วย

ค. ประโยค Negative ได้แก่ประโยคปฏิเสธ อาจจะเป็นบอกเล่าก็ได้
คำถามก็ได้

ง. ประโยค Emphatic ได้แก่การย้ำความหมายของประโยคให้เด่นชัดขึ้น
หรือเป็นการขอร้องวิงวอน โดยทั่วไปมักใช้กริยา do ไว้หน้ากริยาแท้ในประโยค หรือถ้า
มีกริยาช่วยตัวอื่น ๆ อยู่แล้ว การลงเสียงหนักที่กริยาช่วยนั้นก็เป็นการย้ำความหมายให้รุนแรง

ขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น

You do look pale.

Oh, but you simply must come.

You are an ass.

2. ประโยคย่อย (Minor sentences) ซึ่งประกอบด้วยประโยคต่าง ๆ 3 ชนิด

คือ

ก. Completive ประกอบด้วยแบบประโยคที่ใช้เสริมความให้ชัดเจนขึ้น
เช่น การแสดงท่าทางประกอบคำพูด การแสดงสิ่งของประกอบ การอ้างถึงการสนทนา
แต่ตรงก่อน เป็นต้น เช่น

This one.

Tomorrow morning.

Gladly, if I can.

Here.

When ?

With whom ?

ประโยคชนิดนี้จะปรากฏมาในการตอบคำถาม ซึ่งในกรณีนี้จะมีคำ Yes หรือ No อยู่ด้วย

ข. Exclamatory เป็นประโยคสั้น ๆ ล้วนแสดงความรู้สึกต่าง ๆ หรือ
เป็นการเรียก การชี้แจงแนะนำ เช่น

Good lord !

Damn it !

Hello, John !

This way, please.

ค. Aphoristic เป็นประโยคย่อยชนิดที่ใช้กันมาจนเป็นแบบแผนว่าจะ
ท่องพูดเช่นนั้น เช่น

like father, like son

the more, the merrier

no bishop, no king

พอล โรเบิร์ตส์ (Paul Roberts)³⁵ แบ่งประโยคออกเป็นแบบสร้าง (Pattern) ต่าง ๆ รวม 8 ชนิดด้วยกันคือ

1. แบบสร้างที่หนึ่ง มีส่วนประกอบดังนี้

1 ←→ 2
 Birds sing
 Something happened

แบบสร้างนี้อาจขยายออกได้โดยการเพิ่มเติมส่วนต่าง ๆ ดังนี้

D 1 ←→ 2
 The birds sing.
 My horse died.

D 1 ←→ A 2
 Charlie might object.
 The birds are singing.
 His ghost was walking.

D 1 ←→ 2 4
 A student spoke up.
 The team played well.

D 1 ←→ A 2 4
 Charlie might come in.

Every bird was singing noisily.

³⁵Paul Roberts, Understanding English (New York: Harper & Row, Publishers, 1958), pp. 174-182; and Patterns of English (New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1956), pp. 70-74, 169-173, 192-195.

2. แบบสร้างที่สอง มีส่วนประกอบดังนี้

1 \longleftrightarrow 2 3

Birds are beautiful.

กริยาในแบบสร้างนี้ได้แก่ linking verbs ทั้งหมด และแบบสร้างนี้อาจขยายออกได้ดังนี้

D 1 \longleftrightarrow 2 3

All birds look beautiful.

The pie tastes awful

D 1 \longleftrightarrow A 2 3

Charlie is looking better.

My horse had grown old.

D 1 \longleftrightarrow 2 3 4

Her pies taste good sometimes.

He grew old gracefully.

คำกริยาวิเศษณ์นอกจากจะปรากฏในตำแหน่งสุดท้ายของประโยคแล้ว ก็อาจจะปรากฏในตำแหน่งใดก็ได้ แต่ไม่ว่าจะปรากฏในตำแหน่งใด แบบสร้างพื้นฐานก็ยังคงเดิมนั่นเอง

3. แบบสร้างที่สาม มีส่วนประกอบดังนี้

1 \longleftrightarrow 2L 1

Canaries are birds.

That was Charlie.

คำกริยาที่ปรากฏมากที่สุดในแบบสร้างนี้คือ be (am, is, are, was, were)

และ become

D 1 \longleftrightarrow 2L D 1

Those canaries are my birds.

Every house is a fortress.

D	1	↔	A	2L	D	1	4
Those	canaries	might	be	my	birds.		
	He	should	be	the	boss	actually.	
	He	may	become	the	boss	later.	

4. แบบสร้างที่สี่ มีส่วนประกอบดังนี้

1	↔	2	1
Canaries	eat	worms.	
He	has	pneumonia.	

D	1	↔	A	2	D	1	4
The	canaries	had	eaten	the	worms	greedily.	
My	canaries	were	eating	their	worms.		
	Everybody		noticed	the	sign	later.	

5. แบบสร้างที่ห้า มีส่วนประกอบดังนี้

1a	↔	2	1b	1c
----	---	---	----	----

ในแบบสร้างนี้จะเห็นว่ามีคำนามอยู่ 3 คำคือ 1a 1b และ 1c ซึ่งคำนามทั้งสามนี้ต่างก็มีความหมายไม่เหมือนกัน ไม่ได้เป็นบุคคลหรือสิ่งของอย่างเดียวกัน ในแบบสร้างนี้คำนามคำแรก (1a) ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค คำนามตัวที่สอง (1b) เป็นกรรมตรงของกริยา ส่วนคำนามตัวที่สอง (1b) เป็นกรรมรอง

D	1a	↔	2	D	1b	D	1c
The	teacher	taught	the	students	their	arithmetic.	
My	brother	lent	me	his	skates.		

6. แบบสร้างที่หก มีส่วนประกอบดังนี้

1a	↔	2	1b	1b
----	---	---	----	----

แบบสร้างนี้ต่างกับแบบสร้างที่ห้าตรงที่คำนามตัวที่สองและสามหมายถึงบุคคลคนเดียวกันหรือสิ่งของอย่างเดียวกัน เราเรียกคำนามตัวที่สามว่าส่วนประกอบกรรม (an object complement).

D	1a	↔	2	D	1b	D	1b
	We		found		him	a	help.
	The		girls	considered	the	boy	a fool.
	The		class	elected	Charlie		president.

7. แบบสร้างที่เจ็ด มีส่วนประกอบดังนี้

there 2 ↔ 1 4
 There were some men here.

there 2 D 1 p-g
 There is a dog in the kennel.
 There are many books on the table.

8. แบบสร้างที่แปด มีส่วนประกอบดังนี้

1a ↔ 2 1b 3

ในแบบสร้างที่ 1b จะทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา

D 1a ↔ 2 D 1b 3
 I believed him honest.
 That made me sore.
 The boys considered the girls idiotic.

แบบสร้างเหล่านี้อาจปรากฏในกลุ่มอนุประโยค (S-group) ได้ เช่น

S 1a 2 D 1b 3 1a 2 1b D 1c

Since I believed the man honest, I lent him some money.

จากแบบสร้างพื้นฐานทั้งแปดนี้ เราสามารถจะขยายความให้เป็นประโยคซับซ้อนได้
 หลายวิธี เช่น จากแบบสร้างที่สี่ Canaries eat worms อาจจะขยายออกได้ดังนี้

All the pretty little South American canaries that we kept in the cages in the front part of the house had been happily eating some especially appetizing worms which my brother Tom had picked up at a feed store on Post Street.³⁶

³⁶Roberts, Patterns of English, p. 74.